

پیش بینی رضایت زناشویی بر اساس مولفه های تمایز یافتگی و واکنش های ناکارآمد منفی در

مادران دارای فرزند عقب مانده ذهنی

زینب سلیمانی کاجی، مهدی امیدیان

چکیده

مقدمه: تولد و حضور کودک کم توان ذهنی در هر خانواده ای می تواند رویدادی نامطلوب و چالش زا تلقی شود. که احتمالاً تنیدگی، سرخوردگی، احساس غم و نومیدی را به دنبال خواهد داشت. و در نتیجه رضایت زناشویی والدین را از جنبه های مختلف تحت تاثیر قرار می دهد. بنابراین هدف این پژوهش پیش بینی رضایت زناشویی بر اساس مولفه های تمایز یافتگی و واکنش های ناکارآمد منفی در مادران دارای فرزند عقب مانده ذهنی است.

روش کار: پژوهش به لحاظ هدف از نوع بنیادی و به لحاظ نحوه جمع آوری داده ها از نوع توصیفی بود که در چارچوب یک طرح همبستگی پیش بین انجام شد. جامعه آماری پژوهش حاضر، کلیه مادران دارای فرزند عقب مانده ذهنی مشغول به تحصیل در مدارس استثنایی شهر آبادان در سال تحصیلی ۹۵-۹۶ می باشد. از جامعه آماری ۹۰ نفر به صورت تصادفی انتخاب شدند. پس از حذف موارد ناقص حجم نمونه به ۷۵ نفر کاهش یافت. برای جمع آوری داده ها از پرسش نامه رضایت زناشویی اینریچ، واکنش های ناکارآمد و تمایز یافتگی استفاده شد.

یافته ها: بر اساس یافته های پژوهش واکنش های ناکارآمد و از بین مولفه های تمایز یافتگی، جایگاه من بهترین پیش بینی کننده های رضایت زناشویی بوده است.

نتیجه گیری: نتایج پژوهش بر این باور است که روابط اولیه ی افراد در محیط خانواده به سطوح بالا یا پایین تمایز یافتگی منجر می گردد و این تجارب اولیه بر روابط بین فردی زوجین در بزرگسالی تاثیر مستقیم می گذارد.

واژه های کلیدی: رضایت زناشویی، تمایز یافتگی، واکنش های ناکارآمد.